

El col·lectiu veterinari, «resistent a demanar ajuda» en matèria de salut mental

Amb motiu del Dia Mundial de la Salut Mental, parlem amb Toni Calvo, director de la Fundació Galatea, que ens recorda el mantra dels professionals sanitaris: «Cuidar-se no és una opció, és un imperatiu ètic i deontològic.»

Barcelona, 10 d'octubre de 2023. Els professionals de la veterinària són els professionals de l'àmbit sanitari amb el risc més alt de cometre suïcidi: és 1,6 vegades superior al de la població general i, en el cas de les dones, 2,4 vegades, segons diversos estudis internacionals. Dins dels veterinaris, quins són els col·lectius més afectats i per què? Amb motiu del **Dia Mundial de la Salut Mental**, en parlem amb **Toni Calvo, psicòleg i director de la Fundació Galatea**, que té com a objectiu vetllar per la salut dels professionals sanitaris, i amb què col·labora, des del 2011 el Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona (COVB) i, des del 2022, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC). La col·laboració entre aquests organismes es fa en el marc del programa Assís, un projecte que ofereix assistència confidencial i gratuïta en matèria de salut mental als professionals veterinaris col·legiats, i desenvolupa accions de recerca i prevenció. Des que es va posar en marxa, el programa Assís ha atès vuitanta casos de problemes de salut mental, dels quals el 31 de desembre del 2022 en seguien actius 27.

Els **principals motius** que expliquen els problemes de salut mental dels professionals veterinaris són, segons la Fundació Galatea: que han d'atendre **les preocupacions i les expectatives dels propietaris dels animals**; fer front a situacions amb un elevat **component ètic** —en què cal considerar l'interès de l'animal, l'interès des del punt de vista afectiu dels propietaris, i la perspectiva del veterinari, i això, segons Calvo, «és molt difícil»—; estan **exposats constantment a la mort**, molt sovint **han de gestionar males notícies**, els costa desconnectar de la feina i, en molts casos, **suporten llargues jornades laborals**. **Les dones, a més, fan front al repte de conciliar la vida personal amb la laboral**. A totes aquestes circumstàncies, apunta Calvo, cal afegir-hi que els veterinaris sovint tenen una clínica en propietat, «amb la responsabilitat que comporta dur el doble barret d'empresari i professional de la salut».

És precisament pel fet que duen aquest doble barret que, segons el director de la Fundació Galatea, «**dins del propi col·lectiu veterinari hi ha hagut resistència a demanar ajuda**». El motiu? «Davant d'un problema de salut mental que han anat descuidant, arriba un moment que necessiten parar i posar-se en tractament; és llavors que apareix el dilema de si tancar o no la clínica, perquè tancar-la vol dir no tenir ingressos», afirma Calvo. «Això ha fet que els veterinaris hagin anat dilatant la situació i buscant solucions ells mateixos», comenta. En aquest context, Calvo recorda el *mantra* dels professionals sanitaris: «**Cuidar-se no és una opció, és un imperatiu ètic i deontològic.**»

Més informació sobre la Fundació Galatea: www.fgalatea.org i 935 678 856

Sobre el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC)

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) és una corporació de dret públic amb plena capacitat i amb personalitat jurídica pròpia, que integra i agrupa els quatre Col·legis Oficials de Veterinaris de Catalunya: Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. Actualment, té la seu a Barcelona. El seu àmbit d'actuació comprèn tot el territori de Catalunya.

Els objectius del CCVC són facilitar el treball professional als veterinaris col·legiats, proporcionar formació i informació actualitzada, valorar la responsabilitat del veterinari, aglutinar i procurar el reconeixement del col·lectiu, i mostrar la professió veterinària a la societat.

Contacte per als mitjans de comunicació

Àngels Codina Relat, responsable de comunicació

comunicacioconsell@veterinaris.cat

667 001 923